

Reisverslag Java-Bali 2006 - Deel 5

17 t/m 24 september 2006



Menu

- :: Home
- :: Java-Bali 2006
 - Deel 1
 - Deel 2
 - Deel 3
 - Deel 4
 - Deel 5
- :: Links
- :: Reacties
- :: Downloads

E-mail adres

info@hphendriks.nl

Laatste wijziging

10-11-2008

17 september 2006

Omdat we toch al vroeg wakker waren door dat verschrikkelijke lawaai van de moskeeën zijn we maar eerder gaan ontbijten dan we in eerste instantie van plan waren. Om 08:30 uur zijn we - met een schoon gewassen busje - vertrokken uit Malang in de richting van Kalibaru.



Een taxistandplaats van becaks in een dorpje onderweg.



Even verderop een paardentaxi.



En zo worden de ossen vervoerd.



Na een uurtje of drie rijden zijn we ergens in een dorpje gaan lunchen. Wat ons in de afgelopen tijd is opgevallen, is dat er bij de meeste restaurants vijvers zijn die vol zitten met koi-karpers. Na de lunch nog een uurtje of twee rijden en dan arriveren we in Kalibaru. Dit is een zeer mooie omgeving met veel plantages. Kalibaru is maar een klein dorpje, met maar een paar hotels en restaurants. Ons hotel ligt een paar kilometer buiten het dorp.

In Kalibaru logeren we in het Hotel Kalibaru Cottages. Het hotel heeft een heel mooi aangelegde tuin, waarin alle cottages liggen. Samen hebben we zo'n dubbele cottage. Het ziet er allemaal heel schoon en goed onderhouden uit. Het personeel is bijzonder vriendelijk en behulpzaam. Alleen ook hier zijn we weer zowat de enige gasten. Het vakantie seizoen is duidelijk voorbij.



Op de voorgrond het zwembad en op de achtergrond de receptie en lobby.



Annie op de veranda van onze cottage.



Ook Martijn moest zich laten zien.



In de tuin staan erg veel mooie bomen en planten. De meeste planten die hier gewoon in de openlucht staan, worden bij ons als kamerplanten binnen gehouden.



Na aankomst in Kalibaru hebben we wat geluierd om wat bij te komen van de vermoeienissen en het slechte slapen van

de afgelopen dagen. Natuurlijk hebben we ook gebruik gemaakt van het zwembad. 's-Avonds hebben we genoten van een uitstekende maaltijd in het restaurant van het hotel. Anton heeft een Nederlands sprekende gids benaderd om ons morgen te begeleiden naar een plantage en een rubberfabriek. Deze gids komt ook nog naar het hotel om alles af te spreken. Na nog een drankje en wat napraten zijn we om 22:00 uur gaan slapen. En dit keer zonder gestoord te worden door andere gasten of kinderen. Zelfs hoor je hier amper een moskee. Heerlijk rustig.

18 september 2006

We hebben echt weer eens heerlijk geslapen zonder gewekt te worden door lawaai van een moskee. Na het ontbijt gaan we met de gids naar de plantages en de rubberfabriek in Glenmore. Eerst een stuk over de normale weg en de laatste acht kilometer is het weer een onverharde weg vol met kuilen en gaten. Hier moet Anton stapvoets rijden om de boel heel te houden. We stoppen onderweg bij cacaobomen en rubberbomen, waar alles over de aanplant, groei en oogst wordt uitgelegd door de gids. Daarna gaan we naar de rubberfabriek, waar we een volledige rondleiding krijgen.



In de cacaoplantage wordt alles uitgelegd over de groei en oogst van cacao bonen.



In deze plantage staan ook rubberbomen en die worden ook regelmatig afgetapt.



Nee, deze fiets is niet van ons.



Een welkomstbord bij de ingang van de plantage.



Een verwijzingsbord naar het kantoor van de administrateur van de plantage.



Na schoongemaakt te zijn wordt de rubber hier door de pers gehaald.



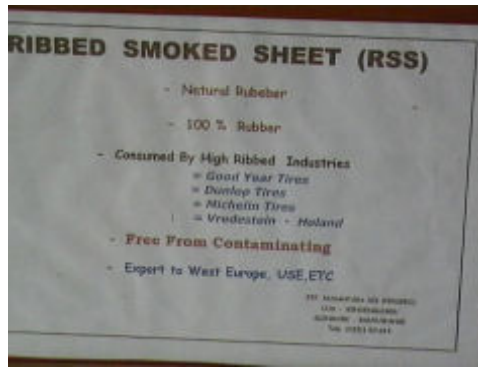
Daarna wordt het gedurende een aantal dagen gedroogd in de droogkamers.



En dat stinkt.....



Wat vind je van deze cabriolet ?



Het hier geproduceerde rubber wordt o.a. naar Nederland uitgevoerd.



Vol belangstelling staan de dames te kijken hoe de gids een stukje bast van een kaneelboom afsnijdt.

Om 14:00 uur 's-middags zijn we weer terug in het hotel. Even lunchen en daarna lekker aan het zwembad gaan liggen luieren. Voor het overige hebben we vandaag niets meer op het programma staan. Vanavond is de laatste avond dat Anton bij ons is, want morgen gaan we naar Sanur en nadat Anton ons daar heeft afgeleverd gaat hij weer terug naar huis. Wij vinden dat niet zo'n goed idee en adviseren hem om na aankomst in Sanur nog een nachtje te blijven, om de andere morgen naar huis te vertrekken.

19 september 2006

We zijn om 07:00 uur vertrokken uit Kalibaru, want het is nog een behoorlijk ritje naar Sanur op Bali. Ook is het maar afwachten hoe druk het is bij de veerpont en hoe lang de wachttijden zijn. Na een kleine twee uur rijden arriveren we bij de veerpont in Ketapang. We hebben geluk: nadat we kaartjes hebben gekocht kunnen we meteen doorrijden en als laatste op de veerpont rijden. Het plaatsje voor ons busje is wel heel erg krap, want er is aan weerszijden maar enkele centimeters speling en de spiegels moeten zelfs worden ingeklapt. We moeten eerst uitstappen voordat Anton de bus goed kan parkeren, waarbij we bij het uitstappen over een richeltje van een paar centimeter moeten lopen om aan boord van de pont te kunnen gaan.



Een krap plaatsje, maar het scheelt minstens een half uur wachttijd.



De boten verkeren naar onze mening maar in een matige staat van onderhoud. Veel roest en loshangende delen overal.



Aan boord wordt er van alles verkocht, waarbij de verkopers het hoogste woord hebben. Een kakofonie van geluid.



Typisch Indonesisch: als we de boot af zijn moeten we binnen een afstand van 500 meter wel drie keer betalen om verder te mogen rijden.



Tijdens de lunch hebben we al een fantastisch uitzicht op de zee.



De ingang van Hotel Inna Sindhu Beach.

Na ongeveer een uurtje zijn we aangemeerd in de veerhaven van Gilimanuk op Bali en kunnen we de veerpont verlaten. Vanaf hier is het nog ruim vier uur rijden naar Sanur. Wat ons meteen opvalt is, dat het verkeer hier op Bali een stuk minder hectisch is dan op Java. Veel minder getoeter en levensgevaarlijke inhaalmanoeuvres door andere weggebruikers.

Om 15:00 uur arriveren we in Sanur bij Hotel Inna Sindhu Beach. Het is een mooi hotel dat direct aan het strand ligt. De kamers zijn uitstekend. Ruim en vooral erg schoon. Hier zullen we ons best wel vermaken de komende dagen. Anton heeft besloten toch nog vanmiddag de terugreis te aanvaarden. Nadat hij eerst nog een douche heeft genomen, nemen we hartelijk afscheid van hem en vertrekt hij om 16:00 uur richting huis. We moeten zeggen dat we aan Anton een voortreffelijke chauffeur hebben gehad de afgelopen 16 dagen. Zijn diensten zijn zeer zeker aan te bevelen.

Vrij snel na onze aankomst ontmoeten we weer de lieve Nederlandse mensen, die we ook al eerder hadden ontmoet in Hotel Duta Garden in Yogyakarta. We wisten dat zij hier in hetzelfde hotel zouden zijn. Aangezien zij hier al vaker zijn geweest weten zij heel veel van Bali en van Sanur in het bijzonder. Zij hebben ons o.a. gewezen waar we lekker kunnen gaan eten vanavond. Als wij nog wat meer willen weten hoeven wij het hen maar te vragen.

20 september 2006

We hadden afgesproken om vandaag eens lekker uit te slapen, op ons gemakje te ontbijten en daarna van de zon te gaan genieten op het strand. Dat is dan ook volledig uitgekomen. Met op zijn tijd een natje en droogje zijn we deze dag wel doorgekomen. Verder valt er weinig schokkends te vermelden over deze dag.



Links: rustig.



Midden ook rustig:
Annie en Martijn genieten van de zon.



Rechts: rustig.



Favoriete restaurant:
de Oranje Bar.



Met bekende (en lekkere) gerechten.



Zelfs hutspot met gehaktbal en
bruine jus in een kuiltje.

21 september 2006

Ook deze dag is begonnen met lekker uitslapen en bijkomen van de toch wel vermoeiende reis dwars door Java. Na het ontbijt zijn we weer lekker gaan zonnen en luieren op het strand. Je wordt hier wel gek van allerlei verkoopsters die je mee willen tronen naar hun winkeltje verderop op de boulevard of de masseuses die je hier op het strand een massage, pedicure en manicure willen geven. Aan de andere kant is het ook wel te begrijpen, want er zijn niet al te veel toeristen op dit moment en de mensen hier willen ook wel wat verdienen.



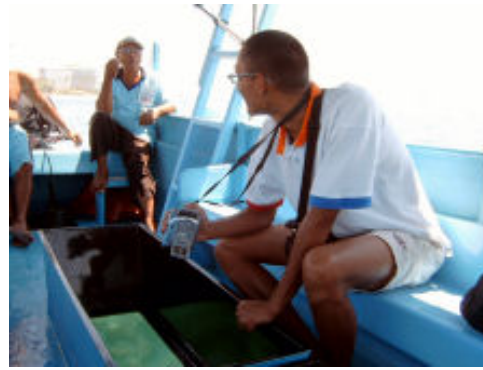
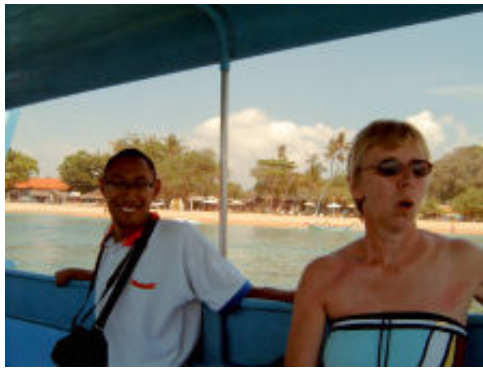
Mooie planten en beelden in de tuin van het hotel.



's-Avonds is er een dansvoorstelling. Ook nu is er na afloop weer de gelegenheid om met de dansers en danseressen op de foto te gaan. Natuurlijk is Martijn weer als eerste op het podium.

22 september 2006

Na weer uitgeslapen en op ons gemakje ontbeten te hebben zijn we een uurtje gaan varen met een boot voorzien van een glasbodem. Er ligt hier voor de kust een koraalrif, waar ontzettend mooie vissen zwemmen. Na ongeveer een half uur ronddobberen en langzaam varen over het koraalrif begon Martijn wat bleekjes om z'n neus te worden. Ik dacht dat hij zeeziek werd, maar volgens hem kwam het door de uitlaatgassen van de buitenboordmotor van de boot. Nou ja, dat geloven we dan maar.



Rondobberen over het koraalrif en door de glasbodem allerlei mooi gekleurde vissen bekijken.



Het strand vanaf de boot gezien en een opname van het koraalrif en de vissen.



Een boeddhistische tempel in het straatje naar het hotel

Een tuin vol met bonsai boompjes.

23 september 2006

Nu is er een einde gekomen aan ons drieweekse verblijf in Indonesië. Het was voor ons een onvergetelijke ervaring om na 25 jaar weer terug te zijn in dit land. Ook Martijn heeft nu een goede indruk gekregen van zijn geboorteland. Diep in ons hart hopen we hier nog eens terug te komen.

Om 12:00 uur checken we uit, nemen afscheid van iedereen en laten ons naar het vliegveld transporteren. Om 16:00 uur vertrekt ons vliegtuig naar Hong Kong. De vlucht naar Amsterdam vertrekt rond middernacht.



Een mini-gamelan orkestje bij de ingang van het hotel.



Hier nemen we afscheid van de Nederlanders die we in Yogyakarta al ontmoet hadden en hier ook weer.



Afscheid van Bali gezien vanuit het vliegtuig.

24 september 2006

Om 07:00 zijn we geland op Schiphol. We hebben onze koffers vrij snel te pakken en komen zonder problemen door de douane. Trouwens, we hadden ook niets bij ons om ons druk over te maken. Per trein zijn we naar 's-Hertogenbosch gegaan waar onze dochter Vimala en haar vriend Teun ons staan op te wachten om ons weer terug naar Uden te brengen. Dit is dan echt het einde van een onvergetelijke reis.

Tenslotte rest ons nog dank te zeggen aan Frans Rademaker van de Stichting BERSAMA Nederland-Indonesië die tijd noch moeite heeft gespaard om ons in de gelegenheid te stellen deze prachtige reis te laten maken.

***SAMPAI JUMPA
LAGI INDONESIA***

Einde deel 5